

Judikatūras krājums

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA VIETNIEKA RĪKOJUMS

2014. gada 8. aprīlī *

Pagaidu noregulējums — Apelācija — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Savienības Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. – 2013. gads) — Līgumi saistībā ar projektiem Oasis un Perform — Maksājumu apturēšana — Pārkāpumi, kas konstatēti, veicot auditu saistībā ar citiem projektiem — Eiropas Komisijai noteiktais pienākums veikt maksājumus — Saņēmjēja acīmredzamā maksātnespēja — Fumus boni juris — Būtisks un neatgriezenisks kaitējums — Steidzamība — Interesu līdzsvarošana

Lieta C-78/14 P-R

par pieteikumu par izpildes apturēšanu saskaņā ar LESD 278. pantu, kas iesniegts 2014. gada 17. februārī,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Triantafyllou* un *B. Conte*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,
apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece –

ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv *V. Christianos, dikigoros*,

atbildētāja.

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA VIETNIEKS,

uzklausījis pirmo ģenerālvokātu P. Krušu Viljalonu [*P. Cruz Villalón*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā, kas Tiesas kancelejā iesniegta 2014. gada 13. februārī, Eiropas Komisija lūdza Tiesai atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu *ANKO/Komisija* (T-117/12, EU:T:2013:643; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”).
- 2 Prasības pieteikumā, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 17. februārī, Komisija lūdza Tiesu apturēt pārsūdzētā sprieduma izpildi, līdz tiks pasludināts spriedums saistībā ar apelācijas sūdzību. Savā vēstulē, kas Tiesas kancelejā iesniegta 2014. gada 18. februārī, Komisija arī lūdza, lai šī prasība tiktu provizoriski apmierināta, vēl pirms otra lietas dalībnieks iesniegs savus apsvērumus, līdz tiks pasludināts rīkojums, ar ko izbeidz pagaidu noregulējuma tiesvedību.

* Tiesvedības valoda – grieķu.

- 3 Tiesas priekšsēdētāja vietnieks ar 2014. gada 21. februāra rīkojumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 160. panta 7. punktu nolēma apturēt pārsūdzētā sprieduma izpildi, līdz tiks izdots rīkojums, ar ko izbeidz pagaidu noregulējuma tiesvedību, pirms otrs lietas dalībnieks bija iesniedzis savus apsvērumus. Pēdējais minētais, *ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias* (turpmāk tekstā – “ANKO”) savus apsvērumus par pieteikumu par pagaidu noregulējumu iesniedza 2014. gada 4. martā.

Tiesvedības priekšvēsture un pārsūdzētais spriedums

- 4 *ANKO* ir sabiedrība, kas darbojas saskaņā ar Grieķijas tiesību aktiem un kuras darbības mērķis ir metālizstrādājumu, kā arī elektronisku un telekomunikācijām paredzētu izstrādājumu, ierīču un aparātu tirdzniecība un ražošana, un tā kopš 2006. gada ir piedalījies vairāku Eiropas Kopienas vai Eiropas Savienības dotēto projektu īstenošanā.
- 5 No pārsūdzētā sprieduma 2. punkta izriet, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1906/2006, ar ko paredz noteikumus uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai Septītās pamatprogrammas darbībās un pētījumu rezultātu izplatīšanai (2007. līdz 2013. gads) (OV L 391, 1. lpp.), atbilstoši ietvaram, ko nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmums Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) (OV L 412, 1. lpp.) un it īpaši speciāla programma “Sadarbība”, Komisija, rīkojoties Kopieņu vārdā, 2007. gada 19. decembrī un 2008. gada 21. janvārī attiecīgi ar *Siemens SA* un *FIMI Srl* kā divu atšķirīgu konsorciju, kuros ietilpst *ANKO*, koordinatoriem ir noslēgusi dotācijas nolīgumu Nr. 215754, lai finansētu projektu ar nosaukumu “Atvērta arhitektūra pieejamiem pakalpojumiem, integrācijai un standartizācijai” (turpmāk tekstā – “projekts *Oasis*”), un dotācijas nolīgumu Nr. 215952, lai finansētu projektu ar nosaukumu “Kompleksa multiparametru sistēma motorikas efektīvai un nepārtrauktai vērtēšanai un izsekošanai Parkinsona slimības un citu neirodeģeneratīvo slimību gadījumā” (turpmāk tekstā – “projekts *Perform*”).
- 6 No pārsūdzētā sprieduma 3. punkta izriet, ka vispārējie nosacījumi, kas kopīgi dotāciju nolīgumam Nr. 215754 projekta *Oasis* finansēšanai un dotāciju nolīgumam Nr. 215952 projekta *Perform* finansēšanai (turpmāk tekstā kopā – “dotāciju nolīgumi”), ir noteikti minēto nolīgumu II pielikumā (turpmāk tekstā – “II pielikums”). Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 46. punktā arī norādīja, ka saskaņā ar II pielikuma II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktu Komisija, saņēmusi minētā pielikuma II.4. daļā minētos ziņojumus, jebkurā laikā var pilnīgi vai daļēji apturēt attiecīgajam saņēmējam paredzēto summu maksājumus:
- ja veiktie darbi nav saskaņā ar dotāciju nolīguma noteikumiem;
 - ja saņēmējam savai izcelsmes valstij ir jāatmaksā summa, kura ir neatbilstīgi saņemta saskaņā ar valsts atbalstu;
 - gadījumā, ja ir pārkāpti dotāciju nolīguma noteikumi vai pastāv aizdomas vai pieņēmumi, ka šie noteikumi ir pārkāpti, it īpaši pēc tam, kad ir veiktas II pielikuma II.22. un II.23. daļā paredzētās pārbaudes un auditi;
 - gadījumā, ja ir aizdomas, ka viens vai vairāki saņēmēji ir izdarījuši pārkāpumu saistībā ar attiecīgā dotāciju nolīguma izpildi, un
 - gadījumā, ja ir aizdomas vai tiek konstatēti pārkāpumi, kurus viens vai vairāki saņēmēji ir izdarījuši, īstenojot kādu citu dotāciju nolīgumu, kas tiek finansēts no Savienības vispārējā budžeta vai budžetiem, kurus tā pārvalda. Šādā gadījumā maksājumi tiek apturēti, ja nelikumīgajai darbībai ir smags un sistemātisks raksturs, kas varētu ietekmēt attiecīgā dotāciju nolīguma izpildi.

- 7 Būtībā, pieņemot, ka pastāv vērā ņemami iemesli uzskatīt, ka varētu būt pārkāpti dotāciju nolīgumu noteikumi un it īpaši II pielikuma II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunkts, jo ANKO esot izdarījis pārkāpumus, Komisija ar divām 2011. gada 9. augusta vēstulēm preventīvi apturēja maksājumus, kas tai saskaņā ar šiem nolīgumiem bija jāveic šai sabiedrībai.
- 8 Prasības pieteikumā, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts saskaņā ar LESD 272. pantu un minēto dotācijas nolīgumu šķērīklauzulu, ANKO lūdza Tiesu:
- konstatēt, ka maksājumu apturēšana, ko noteica Komisija attiecībā uz projektiem Oasis un *Perform*, ir tās līgumsaistību nepildīšana;
 - “izdot rīkojumu” Komisijai izmaksāt tai EUR 637 117,17 par projektu *Perform*, pieskaitot II pielikuma II.5. daļas 5. punktā paredzētos procentus, skaitot no šīs prasības iesniegšanas brīža;
 - “izdot rīkojumu” Komisijai konstatēt, ka ANKO nav bijis jāatmaksā šai iestādei EUR 56 390, kas tai tika izmaksāti par projektu *Oasis*, un
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 9 Pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa atzina ANKO pamatu, ar kuru tā pamato savu pirmo prasījumu, saskaņā ar kuru Komisija apturēja attiecīgos maksājumus par projektiem *Oasis* un *Perform*, lai gan tam nebija tiesiska pamata un pārkāpjot dotāciju nolīgumus, kas attiecās uz šiem projektiem. Minētā sprieduma 93. punktā tā atzina arī otro prasījumu, “ciktāl tas paredz, ka Komisijai ir jāpiespriež samaksāt apturētās summas atbilstoši projektam *Perform*, neskarot ar šo maksājumu [ANKO] deklarēto izdevumu atbilstību”. Savukārt pārsūdzētā sprieduma 98. punktā tā noraidīja trešo prasījumu.
- 10 Pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. un 2. punkts ir formulēti šādi:
- “1) Komisijai [..] tiek piespriests izmaksāt ANKO [..] summas, kuru maksājums ir bijis apturēts, pamatojoties uz [II pielikuma] II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktu, neskarot ar šo maksājumu ANKO deklarēto izdevumu atbilstību un to, ka Komisijai ir jāīsteno audita galīgā ziņojuma 11-INFS-0035 secinājumi. Izmaksājamajām summām ir jāatbilst finanšu ieguldījuma bilancei, kas pieejama maksājuma atlikšanas brīdī, un minētajām summām ir jāpieskaita kavējuma procenti, kuri par katru periodu tiek uzskaitīti, beidzoties 105 dienu maksājuma termiņam pēc tam, kad Komisija ir saņēmusi atbilstīgos ziņojumus. Piemērojamā procentu likme ir tā, kas ir spēkā maksājuma kavējuma mēneša pirmajā dienā, kāda tā ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt.”

Lietas dalībnieku prasījumi

- 11 Komisija lūdz Tiesu:
- apturēt pārsūdzētā sprieduma izpildi un
 - piespriest ANKO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 12 ANKO lūdz Tiesu:
- noraidīt pieteikumu par izpildes apturēšanu un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par prasību par pagaidu noregulējumu

- 13 Jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Reglamenta 60. panta pirmo daļu apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas spriedumu principā neaptur tā izpildi. Tomēr, piemērojot LESD 278. pantu, ja Tiesa uzskata, ka apstākļi to prasa, tā var izdot rīkojumu atlikt pārsūdzētā sprieduma izpildi (Tiesas priekšsēdētāja rīkojums apvienotajās lietās C-486/01 P-R un C-488/01 P-R *Front national* un *Martinez* /Parlaments, EU:C:2002:116, 71. punkts).
- 14 Reglamenta 160. panta 3. punktā ir noteikts, ka pieteikumā par pagaidu noregulējumu ir jānorāda “strīdus priekšmets, apstākļi, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskie un tiesiskie pamati, kuri sākotnēji šķietami pamato prasītos pagaidu pasākumus”. Tādējādi pagaidu noregulējuma tiesnesis var apturēt piemērošanu un izpildi un noteikt citus pagaidu pasākumus, ja, ņemot vērā faktiskos un tiesību pamatus, to noteikšana sākotnēji šķiet pamatota (*fumus boni juris*) un tie ir jānosaka un jāiesteno steidzami, lai novērstu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu apelācijas iesniedzējas interesēm pirms lēmuma taisīšanas pamatlietā. Šie nosacījumi ir kumulatīvi, un tādējādi pieteikums par pagaidu noregulējuma noteikšanu ir jānoraida, ja kāds no tiem nav izpildīts. Pagaidu noregulējuma tiesnesis vajadzības gadījumā arī rod līdzsvaru starp dalībnieku interesēm (Tiesas priekšsēdētāja rīkojums lietā C-404/04 P-R *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija, EU:C:2005:267, 10. un 11. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 15 Attiecībā uz nosacījumu par *fumus boni juris* esamību, ir jāatgādina, ka nosacījums par *fumus boni juris* ir izpildīts, ja pagaidu noregulējuma tiesvedībā ir būtisks strīds, kura risinājums uzreiz nav skaidrs tādā ziņā, ka prasība sākotnēji nešķiet nepamatota (šajā ziņā skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu lietā 56/89 R *Publishers Association*/Komisija, EU:C:1989:238, 31. punkts, kā arī lietā C-39/03 P-R Komisija/*Artgodan* u.c., EU:C:2003:269, 40. punkts). Tā kā pagaidu noregulējuma tiesvedības mērķis ir nodrošināt iedarbīgu galīgo lēmumu, kas vēlāk tiks pieņemts, lai nepieļautu robu Tiesas nodrošinātajā tiesiskajā aizsardzībā, pagaidu noregulējuma tiesnesim ir “sākotnēji” tikai jāpārbauda tiesvedībā pēc būtības izvirzīto pamatu pamatotība, lai noteiktu, vai ir pietiekami liela varbūtība, ka tiesvedībai būs labvēlīgs iznākums (Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojums Komisija/Vācija, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, 41. punkts).
- 16 Šajā gadījumā Komisija izvirza tikai vienu apelācijas sūdzības pamatu, kas sadalīts piecās daļās, kuras pēc būtības attiecas uz to, ka ir pārkāpti līguma noteikumi, kas piemērojami dotāciju nolīgumam, un it īpaši II pielikuma II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunkts. Konkrētāk, šī pamata pirmā daļa ir saistīta ar kļūdu, kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, interpretējot šo līguma noteikumu un tā piemērošanu, kad vērtējusi attiecīgo pārkāpumu “smago un sistemātisko raksturu”, pamatojot dotāciju nolīgumos paredzēto maksājumu apturēšanu; otrā daļa ir saistīta ar kļūdainu vērtējumu saistībā ar minēto pārkāpumu atkarotāšanās risku; trešā ar to, ka Vispārējā tiesa ir veikusi kļūdainus atskaitījumus, pamatojoties uz noteiktām *ad hoc* korekcijām un summu atmaksām, ko veica ANKO; ceturtā saistīta ar to, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi II pielikumu saistībā ar iespēju dotācijas saņēmējiem izmantot tādu izdevumu aprēķināšanas metodi, kas balstās uz vidējām izmaksām, piemērojot šo iespēju drīzāk fiktīviem nekā reāliem izdevumiem, kā arī par attiecīgo pierādījumu sagrozišanu, un, visbeidzot, piektā – saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa esot sajaukusi maksājumu atlikšanas nosacījumus un deklarēto izdevumu atbilstības nosacījumus.
- 17 Te ir jānorāda, ka šis dažādās viena apelācijas sūdzības pamata daļas rada sarežģītus jautājumus, kuru risinājums nav acīmredzams. Faktiski, lai Vispārējā tiesa varētu vērtēt strīdu, kurš ir Komisijas iesniegtās apelācijas sūdzības pamatā, tai ir jāvērtē elementu kopums, ko veido tiesību jautājumi, kā arī tiesiskā kvalifikācija, faktu vērtēšana un konstatēšana, turklāt visi šie jautājumi ir cieši saistīti viens ar

otru. Attiecīgi šajā apelācijas sūdzībā izvirzīto iebildumu pieņemamība un pamatotība ir jāvērtē padziļināti, minēto apelācijas sūdzību šajā pagaidu noregulējuma tiesvedības stadijā uzskatot par tādu, kura pamatā varētu būt atbalstāma.

- 18 Konkrētāk, ir jānorāda, ka savas apelācijas sūdzības pamata ceturtajā daļā Komisija ir norādījusi, ka, atzīstot noteiktu ANKO deklarēto personāla izdevumu derīgumu, atsaucoties uz līguma noteikumiem un it īpaši II pielikuma II.14. daļas 1. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru noteiktos apstākļos ir ļauts ņemt vērā pakalpojumu sniedzēja personāla vidējos izdevumus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 71.–75. punktā neesot ņēmusi vērā šo līguma noteikumu iedarbības jomu, ciktāl, ja tie ļauj izmantot aprēķināšanas metodi, kuras pamatā ir vidējās izmaksas, to var izmantot vienīgi tad, ja šīs vidējās izmaksas tiek aprēķinātas no reāliem, nevis fiktīviem personāla izdevumiem. “Vidējo” [izmaksu] izmantošana, piemērojot attiecīgos noteikumus, nevar attaisnot šādas fiktīvas izmaksas, jo šīs vidējās [izmaksas] ir jānosaka, pamatojoties uz reālām izmaksām. Jebkurā gadījumā ANKO faktiski Vispārējai tiesai iesniedza pierādījumus, kuri ir balstīti nevis uz “vidējām” izmaksām, bet gan konkrētām un individualizētām izmaksām. Attiecīgi pārsūdzētajā spriedumā, pirmkārt, esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot attiecīgos līguma noteikumus, un, otrkārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi ANKO iesniegtos pierādījumus.
- 19 ANKO apstrīd faktu, ka argumenti, kurus Komisija ir norādījusi savas apelācijas sūdzības pamata ceturtajā daļā, apliecinātu, ka pastāv *fumus boni juris*. Tā uzskata, ka šis arguments ir acīmredzami nepamatots attiecībā uz apgalvojumu, ka esot sagrozīti pierādījumi, un nepieņemams pārējā daļā, ciktāl Komisija būtībā ir vēlējusies apstrīdēt Vispārējās tiesas vērtējumu.
- 20 Jākonstatē, ka šā Komisijas apelācijas sūdzības pamata ceturtās daļas vērtējums atklāj būtisku pretrunu starp Komisiju un Vispārējo tiesu saistībā ar attiecīgo ANKO izmantoto izmaksu aprēķināšanas metodi un tāpat arī attiecībā uz to kvalifikāciju saistībā ar dotācijas nolīgumu nosacījumiem, un tādēļ būtu sīki jāanalizē gan līgumu noteikumi, pamatojoties uz kuriem Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi ANKO izmantoto aprēķināšanas metodi, gan pierādījumi, kurus tā šajā kontekstā ir sniegusi Vispārējai tiesai, un tas, ka tie, iespējams, varētu būt tikuši sagrozīti. Ņemot vērā iepriekš minētās pretrunas tehnisko raksturu, var secināt, ka apelācijas sūdzības pamats un šī daļa pagaidu noregulējuma tiesvedības stadijā faktiski rada būtiskus juridiskos jautājumus, kuru risinājums nav acīmredzams, it īpaši attiecībā uz iespējamu pierādījumu sagrozīšanu, tādēļ sākotnēji apelācija nešķiet būtiski nepamatota šā rīkojuma 15. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 21 Turklāt, pieņemot, ka šī pamata ceturtā daļa tiktu atzīta par pamatotu gaidāmajā spriedumā pēc būtības, tā varētu apšaubīt Vispārējās tiesas secinājumus pārsūdzētā sprieduma 78. un 79. punktā, saskaņā ar kuriem nosacījumi, kas nepieciešami, lai piemērotu II pielikuma II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktu, neesot izpildīti un tādēļ Komisija esot pārkāpusi dotācijas nolīguma noteikumus, apturot maksājumus ar šādu pamatojumu, kā arī secinājumus pārsūdzētā sprieduma 88. un 93. punktā, pamatojoties uz minēto 78. un 79. punktu, saskaņā ar kuriem summas, kuru izmaksu Komisija ir atlikusi, esot jāizmaksā ANKO, pieskaitot kavējuma procentus. Konstatētais *fumus boni juris* saistībā ar pamata ceturto daļu šajā gadījumā ir būtisks, lai varētu piemērot Komisijas pieprasīto īstenošanas apturēšanu.
- 22 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāsecina, ka šajā gadījumā nosacījumi attiecībā uz *fumus boni juris* ir izpildīti.
- 23 Attiecībā uz steidzamības apstākļiem lietas dalībniekam, kurš pieprasa pagaidu pasākumu pieņemšanu, ir jāpierāda, ka tam nav iespējas sagaidīt tiesvedības pamatlietā iznākumu, neciešot smagu un neatgriezenisku kaitējumu (šajā ziņā skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu *Matra*/Komisija, C-225/91 R, EU:C:1991:460, 19. punkts, kā arī *SCK* un *FNK*/Komisija, C-268/96 P(R), EU:C:1996:381 30. punkts). Lai konstatētu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma esamību, nav nepieciešams, lai kaitējuma rašanās

būtu pilnīgi droši pierādīta, un ir pietiekami, ja tā ir paredzama ar pietiekamu iespējamību (Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojums EMA/InterMune UK u.c., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 24 Šajā gadījumā Komisija atsaucas uz finansiālo kaitējumu, kas tai rastos pārsūdzētā sprieduma izpildes gadījumā. Lai pierādītu tā neatgriezenisko raksturu, tā balstās uz faktu, ka saskaņā ar LESD 280. pantu šis spriedums ir izpildāms, kā arī uz faktu, ka minētajā spriedumā tai ir noteikts pienākums izmaksāt ANKO “summu, kuras izmaksa ir apturēta, pamatojoties uz [II pielikuma] II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktu”, pieskaitot kavējuma procentus. Tādējādi tā apgalvo, ka pastāv risks, ka tai jebkurā brīdī var piemērot šā pienākuma izpildes piespiedu pasākumus. Turklāt Komisija apstiprina, ka saskaņā it īpaši ar informāciju, kādu tai ir paziņojusi pati ANKO, šī sabiedrība atrodas uz “bankrota robežas” un Grieķijā attiecībā uz to esot uzsākts maksātnespējas process, no kā izriet, ka tai nav aktīvu, ar kuriem tā varētu apmierināt savu kreditoru prasības.
- 25 ANKO apstrīd šos argumentus. Komisijas apgalvojumi par tās finanšu stāvokli esot “pilnībā nepamatoti” un balstīti uz novecojušiem, neprecīziem un spēkā neesošiem pierādījumiem. ANKO izvirza citus pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru tā ir pilnībā maksāspējīga un normāli īsteno savu komercdarbību. Turklāt Līgumam par ES, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un EAEK līgumam pievienotā Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 1. pants nodrošina pret risku, ka Komisijai varētu tikt piemēroti piespiedu izpildes pasākumi, ja vien Tiesa nebūtu izdevusi atļauju veikt tās īpašumu un aktīvu konfiskāciju.
- 26 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka, ja minētajam kaitējumam ir finansiāls raksturs, pieprasītie pagaidu pasākumi ir pamatoti, ja šķiet, ka šādu pasākumu nenoteikšanas gadījumā apelācijas sūdzības iesniedzējai pirms nolēmuma par tiesvedības izbeigšanu pēc būtības pieņemšanas radīsies situācija, kas varētu apdraudēt tās finansiālo rīcībspēju, vai tās tirgus daļas tiks būtiski izmainītas (šajā ziņā skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu *Camar/Komisija un Padome*, C-43/98 P(R), EU:C:1998:166, 36. punkts, kā arī Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojumu *EDF/Komisija*, C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, 54. punkts). Komisijas minētais finanšu kaitējums šajā gadījumā neatbilst nevienam no minētajiem gadījumiem.
- 27 Tomēr ir jākonstatē, ka finanšu kaitējums, kas rastos Komisijai gadījumā, ja tiktu izpildīts pārsūdzētais spriedums, lai gan tas atšķiras no tā, kas aprakstīts iepriekšējā punktā minētajos rīkojumos, tomēr būtu ne mazāk neatgriezenisks, ņemot vērā šīs lietas īpašos apstākļus, pieņemot, ka ANKO patiesi atrodas finansiālā situācijā, kas ir tuvu bankrotam. Faktiski šajā gadījumā apstrīdētajā spriedumā paredzēto summu izmaksa ANKO varētu radīt to neatgriezenisku zaudējumu Savienības budžetam.
- 28 Neraugoties uz ANKO atspēkojumu šajā jautājumā, Komisijas sniegtie pierādījumi saistībā ar šīs sabiedrības finanšu situāciju apliecina tās apgalvojumu. Šajā ziņā Komisija apgalvo, un ANKO to nenoliedz, ka pēc ANKO pieprasījuma esot uzsākta samierināšanās procedūra ar tās kreditoriem un ka šīs procedūras ietvaros *Protodikeio Athinon* (Atēnu pirmās instances tiesa) lēma, ka ANKO finanšu situācija bija tik lielā mērā apgrūtināta, ka tās īpašums nebija pietiekams, lai apmaksātu tiesāšanās izdevumus saistībā ar bankrota pasludināšanu.
- 29 Komisija bez iebildumiem no ANKO puses šajā jautājumā faktiski atsaucas uz Grieķijas tiesību aktiem sakarā ar bankrotu un it īpaši uz Likuma Nr. 3588/2007 6. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru bankrota tiesvedības tiesnesis noraida iesniegto pieteikumu, ja tiek pierādīts, ka, neraugoties uz to, ka visi nosacījumi par bankrota pasludināšanu ir izpildīti, debitora īpašumu vērtība ir nepietiekama, lai varētu apmaksāt tiesvedības izdevumus. Ja noraidīšana notiek šāda iemesla dēļ, bankrota tiesvedības tiesnesis izdod rīkojumu iekļaut debitora vārdu vai nosaukumu, atkarībā no konkrētā gadījuma, vispārējā komercreģistrā, kā arī bankrotu reģistrā, lai oficiāli darītu zināmu debitora finanšu stāvokli, un šis ieraksts tiek svītrots pēc trīs gadiem. *Protodikeio Athinon* kancelejas izsniegtais 2014. gada 20. janvāra sertifikāts, kurš pievienots pieteikumam par izpildes apturēšanu, apliecina, ka, lai gan pēc ANKO

pieprasījuma uzsāktā tiesvedība vēl nav noslēgusies un pēdējā minētā vēl nav pasludināta par bankrotējušu, par šo sabiedrību tomēr ir veikta piezīme vispārējā komercreģistrā, kā arī bankrotu reģistrā saskaņā ar Likuma Nr. 3588/2007 6. panta 2. punktu un 8. panta 3. punktu.

- 30 Attiecīgi no šī sertifikāta, kas derīgs līdz 2017. gada 20. janvārim, lasot kopā ar Likuma Nr. 3588/2007 6. panta 2. punktu, neapšaubāmi izriet, pirmkārt, ka ANKO atrodas finanšu situācijā, kura ir ļoti tuva bankrotam, jo bankrota tiesvedības tiesnesis ir secinājis, ka tās īpašumi nav pietiekami pat, lai segtu tiesvedības izmaksas, un, otrkārt, attiecīgi, ka šīs sabiedrības arguments, saskaņā ar kuru *Protodikeio Athinon* kancelejas izsniegtais sertifikāts apliecinot vien to, ka tā nav pasludināta par bankrotējušu, nav pamatots. Turklāt no šī sertifikāta izriet, ka ANKO ieraksts attiecīgajos reģistros joprojām ir aktuāls.
- 31 ANKO sniegtie pierādījumi, kas apliecina, ka tā nav izlaidusi nevienu maksājumu ne saistībā ar sociālajām iemaksām, ne nodokļiem un turpina slēgt atsevišķus komerciālus līgumus, nav pietiekami, lai noraidītu Komisijas secinājumu, kas izriet no *Protodikeio Athinon* kancelejas izsniegtā sertifikāta.
- 32 Attiecībā uz ANKO argumentu par to, ka nepastāv tūlītējs risks piespiedu izpildes gadījumā, ņemot vērā Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 1. panta noteikumus, ar pārsūdzētā sprieduma pastāvēšanu vien pietiek, lai konstatētu, ka Komisija nevarētu sagaidīt pārsūdzības tiesvedības beigas, nerodoties neatgriezeniskam kaitējumam, un ka minētā kaitējuma rašanās šī rīkojuma 23. punktā minētās judikatūras izpratnē ir paredzama ar pietiekamu iespējamību. Faktiski līdzīgi kā ar to, ka dalībvalsts pieņem juridiski saistošus pasākumus, pietiek, lai kaitējuma risku, kas varētu izrietēt no valsts atbalsta atgūšanas, padarītu paredzamu ar pietiekamu iespējamības līmeni, kas ļauj apmierināt prasību par steidzamību (šajā ziņā skat. Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojumu Francija/Komisija, C-574/13 P(R), EU:C:2014:36, 22.–26. punkts), tāpat tas, ka pārsūdzētais spriedums ir izpildāms, šajā tiesvedībā rada tādas pašas sekas.
- 33 Attiecībā uz kaitējuma smagumu, ko min Komisija, no pieteikuma par pagaidu noregulējumu, lasot to kopumā, un it īpaši no tā 5. un 6. punkta izriet, ka šo kaitējumu iestādei veido fakts, ka tai saskaņā ar pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1. punktu ir jāizmaksā ANKO “summas, kuru izmaksa ir apturēta, pamatojoties uz [II pielikuma] II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktu”, pieskaitot kavējuma procentus. Lai gan 1. punktā nav precizēta konkrēta summa, kas Komisijai ir jāizmaksā ANKO, Vispārējā tiesa pēc būtības ir atzinusi šīs sabiedrības formulēto otro pamatu, kurā ir norādīts EUR 637 117,17 maksājums, kam pieskaitāmi kavējuma procenti, kā Komisija to ir norādījusi savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu.
- 34 Ir pamats uzskatīt, ka fakts, ka Komisijai un attiecīgi Savienības finansēm ir jāzaudē tik būtiski naudas līdzekļi, kas ir objektīvi vērā ņemama summa, šīs pagaidu noregulējuma tiesvedības nolūkos ir jāuzskata par tādu, kas rada smagu kaitējumu.
- 35 Līdz ar to ir jāsecina, ka arī nosacījums par steidzamību ir izpildīts.
- 36 Visbeidzot, attiecībā uz interešu līdzsvarošanu ANKO norāda, ka Komisija tai ir radījusi nelabojamu kaitējumu, tās dzīvotspējai kritiskā laikposmā atņemot tai ļoti būtiskus finanšu līdzekļus, lai gan tā vairākus gadus sekmīgi ir pildījusi līgumus šīs iestādes vārdā. Tāpat tā uzstāj, ka summa, kas tai pienākas, ir niecīga, salīdzinot ar Komisijas budžetu, bet tās uzņēmējdarbībai tā ir ļoti nozīmīga summa. Faktiski EUR 637 117,17 ir tikai 0,007 % no budžeta, kuru Komisija ir piešķirusi tehnoloģiju izstrādes projektiem, kuri tiek īstenoti Septītās pamatprogrammas pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem ietvaros, kas 2007.–2013. gadā ir bijis EUR 9,05 miljardi. Savukārt šis skaitlis veido 0,953 % no ANKO apgrozījuma 2007.–2012. gadā, kurš bija EUR 66 835 051,14.
- 37 Šajā ziņā fakts, ka ANKO nav iespējas panākt tūlītēju pārsūdzētā sprieduma izpildi un tādējādi nekavējoties saņemt attiecīgās summas, nav uzskatāms par tādu, kas varētu tai galīgi atņemt vai arī, attiecīgā gadījumā, atņemt tās kreditoriem iespēju īstenot savas tiesības, pieņemot, ka apelācijas

sūdzība beigās tomēr tiktu noraidīta. Turklāt no pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas izriet, ka papildus pamata summai ir jāmaksā kavējuma procenti, tādējādi vajadzības gadījumā šis maksājums atlīdzinātu kaitējumu, kas radies saistībā ar šā sprieduma izpildes kavējumu.

- 38 Savukārt, kā tas ir konstatēts šā rīkojuma 27. punktā, tūlītēja pārsūdzētā sprieduma izpilde, pirms vēl tiktu taisīts spriedums, ar kuru izbeigtu apelācijas tiesvedību, varētu radīt neatgriezenisku kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kuras aizstāv Komisija. Tātad pieprasītā izpildes atlikšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu pēdējā minētā sprieduma efektīvu iedarbību gadījumā, ja saskaņā ar to tiktu atcelts pārsūdzētais spriedums.
- 39 Šo secinājumu nevājina *ANKO* argumentācija, kas pamatota uz salīdzinājumu starp tās finanšu resursiem un resursiem, kurus Komisija ir mobilizējusi Septītās pamatprogrammas pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem ietvaros. Faktiski, tā kā nepastāv risks, ka *ANKO* šajā gadījumā varētu pilnībā zaudēt attiecīgās summas, ko pēdējā minētā neapstrīd, lai gan Komisijai pastāv būtisks risks, ņemot vērā šīs sabiedrības finanšu situāciju, vairs nekad neatgūt tās pašas summas gadījumā, ja Tiesa atceltu pārsūdzēto spriedumu, šī *ANKO* argumentācija nav tāda, kas varētu izsvērt interešu līdzsvaru tās labā.
- 40 Visbeidzot, ciktāl *ANKO* apgalvo, ka, ja netiek nekavējoties izpildīts pārsūdzētais spriedums, tai pastāv risks piedzīvot neatgriezenisku kaitējumu tādēļ, ka tai tiktu atņemti ļoti nepieciešamie līdzekļi tās dzīvotspējai kritiskā laikā, no nosacījuma par steidzamību pārbaudes, kas veikta šī rīkojuma 23.–35. punktā, izriet, ka *ANKO* atrodas ļoti tuvu bankrotam, līdz ar to šāds apgalvojums zināmā mērā ir ticams. Tomēr no tā nevar secināt, ka *ANKO* interese, lai pārsūdzētais spriedums tiktu izpildīts nekavējoties, kas ļautu tai saņemt summu, kura, pēc pašas apgalvojumiem, veido vien aptuveni 1 % tās attiecīgajā periodā īstenotā apgrozījuma, varētu būt pārāka par interesi, kas saistīta ar Komisijas aizstāvēto Savienības finanšu aizsardzību. Faktiski tieši *ANKO* nedrošās finanšu situācijas dēļ, kāda ir konstatēta šajā rīkojumā, pārākai ir jābūt Savienības interesei, lai valsts nauda netiktu izmaksāta sabiedrībai, kurai varētu rasties ļoti lielas grūtības to atmaksāt līdz ar kavējuma procentiem, pieņemot, ka saskaņā ar spriedumu, ar kuru tiks izbeigta apelācijas tiesvedība, tiks atcelts Vispārējās tiesas spriedums.
- 41 Šādos apstākļos pareizas tiesvedības interesēs pārsūdzētā sprieduma izpilde ir jāatliek, līdz tiks pasludināts spriedums, ar kuru izbeidz tiesvedību saistībā ar apelācijas sūdzību.

Ar šādu pamatojumu Tiesas priekšsēdētāja vietnieks izdod rīkojumu:

- 1) **atlikt Vispārējās tiesas sprieduma lietā T-117/12 *ANKO*/Komisija izpildi, līdz tiks pasludināts spriedums, ar kuru izbeidz tiesvedību saistībā ar apelācijas sūdzību lietā C-78/14 P;**
- 2) **atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.**

[Paraksti]